

# NEWSLETTER



FONDACIJA  
HASTOR

NOVEMBAR 2020.



Potpisana **1702**  
ugovora sa stipendistima  
osnovnih i srednjih škola,



**2207**

koji čine  
dio ukupne  
brojke od  
stipendista



Fondacija Hastor je u proteklom periodu, uprkos svim izazovima i poteškoćama izazvanim pandemijom koronavirusa, uz poštivanje svih epidemioloških mjera uspjela uspješno realizirati potpisivanje ugovora o stipendiranju za učenike osnovnih i srednjih škola u školskoj 2020/21. godini te je time afirmisala svoju dugoročnu misiju koja se prevashodno ogleda u neprekidnom ulaganju u obrazovanje, prosperitet i model svoga djelovanja. U tom smislu, zaključeni su ugovori o stipendiranju sa stariim, ali i novoodabranim stipendistima. Broj stipendista koje Fondacija Hastor podržava već godinama progresivno raste, što potvrđuje činjenica da je ove godine dodijeljeno čak 749 stipendija za osnovnoškolce i 953 stipendije za učenike srednjih škola u 135 općina širom Bosne i Hercegovine.

Zahvaljujući vjeri u mlade generacije, kao osnovne pokretače pozitivnih promjena i u nastojanju da postavi čvrste temelje, podršku Fondacije Hastor danas

ima 2207 stipendista iz svih dijelova naše Bosne i Hercegovine.

Stoga Fondacija Hastor stavlja fokus na volontiranje, kao temelj dugogodišnjeg progresa te je to ono što je čini jedinstvenom u odnosu na ostale slične organizacije i fondacije. Stipendisti Fondacije se obavezuju da vlastitim ponašanjem, uspjehom i volonterskim djelovanjem u svojim lokalnim zajednicama opravdaju privilegiju stečenu potpisivanjem ugovora o stipendiranju te da na taj način služe kao primjer svojim vršnjacima.

Pružanjem finansijske pomoći djeci marginaliziranoj, uslijed teškog ekonomskog statusa, Fondacija će nastaviti misiju sa držanu u podršci djeci i mladima iz najorazvijenijih područja BiH u nastojanju da postanu samosvesni lideri i budući društveno odgovorni građani.

Fondacija Hastor je prije svega porodica svojim stipendistima, ali i najbolji saveznik u postanku akademski obrazovanih građanina.





2006

Ulaganje u obrazovanje prepoznajemo kao najefikasniji adut u cilju sveopćeg progresa.

Ponosimo se time da smo

**od početnih 304** stipendista i prve godine potpisivanja ugovora,

**danas stigli do impresivne brojke od njih čak 2207,**

djelujući kroz uvjerenje da obrazovanje predstavlja izbor pobjednika.

Svim našim stipendistima želimo puno sreće i dobrih rezultata u njihovim pohodima ka uspjehu.

2020



# Priča o stipendistici Amini Madžak





“Na mladima svijet ostaje” – rečenica koju smo nebrojeno puta čuli, pročitali i izgovorili. Većinom je čujemo od onih koji imaju nadu da će mlada snaga donijeti neke promjene nabolje, da se u mladim ljudima skriva nešto posebno što će jednoga dana iskorijeniti sve nagomilane negativnosti i greške.

U nastavku vam donosimo inspirativan životopis naše Amine, stipendistice Fondacije Hastor već 10 godina, koja svojim trudom i idejama pokazuje da su naše misije i vizije konačno dobile smislenu dimenziju. Amina je studentica druge godine Odsjeka za menadžment Fakulteta za ekonomiju i društvene nauke na Internacionalnom univerzitetu Burch.

Srednju školu je završila u Konjicu odličnim uspjehom i već tada vrijedno i zainteresirano počinje da se bavi aktivizmom pored ostalih hobija kojima je privržena. Gotovo 10 godina kroz osnovnu i srednju školu bila je član Amaterskog pozorišta “Neretva” Konjic i, kako ističe, to je njena najveća ljubav. Dugo-godišnji je član Crvenog križa, u odboru je Omladinske banke Konjic te član skupštine Vijeća mladih Općine Konjic. Kroz srednju školu bila je član i Asocijacije srednjoškolaca te info-platforme Hoću.ba kao član-junior PR tima. Shvativši kolika je važnost aktivizma u društvu, odlučila je da se pored NVO uključi i u aktivnosti vladinog sektora.



**Žena ne smije  
da bude samo  
asocijacija za  
kućanske poslove  
i nježniji spol,  
žena ima jednaku  
mogućnost da  
bude obrazovana  
i uspješna, da  
doprinosi zajednici  
i da donosi važne  
odluke u svim  
segmentima  
društva.**



*“Kao žena, osjećam koliko društvo potcjenjuje moju i ulogu žena u politici generalno, zato sam odlučila da se još više borim i posvetim podizanju svijesti, kako žena tako i svih građana. Razgovarajući s UŽ “NERA” o podizanju svijesti i važnosti žena u društvu, spomenuo se i projekat izgradnje sigurne kuće u Konjicu. Konjic kao najveća općina u Bosni i Hercegovini ima oko 25 hiljada stanovnika, a najbliža sigurna kuća je u Sarajevu, do koje je izuzetno teško doći ukoliko je žena u momentu zlostavljanja, povrijeđena ili bilo šta slično. Ovo je inicijativa koju želimo uputiti u Općinsko vijeće. Ujedinjene žene svih političkih stranaka i UŽ “NERA”, kao neutralna nevladina organizacija će zajedničkom odlukom da daju ovaj prijedlog iz razloga što želimo otvarati pitanja o ženama i ženskim pravima direktno s političarima u lokalnoj zajednici. Mi ćemo im se obratiti, a vidjet ćemo šta nam oni imaju za kazati. Nadamo se saradnji i odgovorima koji će učiniti da ovaj projekat i ideja zažive i postanu stvarnost.”*

Ono na što smo posebno ponosni jeste Aminin trud za razvoj njene prve poduzetničke ideje, a to je izgradnja prve aplikacije za liječenje depresije. Aplikacija pod nazivom “D-App” će služiti kao poveznica između oboljele ili potencijalno oboljele osobe s doktorom iz zdravstvenih institucija. Aplikacija bi trebala biti plasirana na tržište krajem novembra.

*“Zahvaljujući razvoju ove aplikacije, moj tim i ja imali smo priliku da upoznamo mnoge investitore, uključimo se u svjetske projekte poput ‘eBridge project’, gdje smo imali partnere i mentorstvo iz svih dijelova svijeta.*

*Podršku u Bosni i Hercegovini smo dobili od Ambasade Švedske i Ambasade Švicarske Konfederacije, Asocijacije XY, Instituta za razvoj mladih “KULT”, Internacionalnog univerziteta Burch i Ministarstva zdravstva. Nadamo se da ćemo ovom aplikacijom pomoći stanovnicima Bosne i Hercegovine, a nakon toga, možda i regionala i Evrope.”*

Amina je tokom svog studiranja, zajedno s nekoliko kolega, asistentom i rektorm Mersidom Poturkom radila na izradi web stranice “DIGITALA” koja će biti fokusirana na digitalni marketing.

Aktivna je članica i nekoliko klubova poput muzičkog kluba, programa za studente ambasadore fakulteta te kluba “SAFE” (klub za humanitarni rad).

Kroz učenje, klubove i angažman u van-nastavnim aktivnostima nastoji doprinijeti ličnom razvoju, ali i razvoju zajednice u kojoj živi i ne sumnjamo da će u tome i uspjeti.

*“Fondacija Hastor za mene predstavlja napredak, vjetar u leđa, rad, slobodu, mjesto za učenje i upoznavanje novih ljudi, predstavlja mi nadu, nagradu i šansu. Sve su ovo neke moje asocijacije na iskustvo koje mi Fondacija poklanja svih ovih godina. Sebe u budućnosti vidim u Bosni i Hercegovini, zemlji koja zaslužuje da bude na vrhu i da svi znaju koliko vrijedi i koliko ima potencijala. Želim da obrazovani i mlađi ljudi mijenjaju ovu mračnu sliku, da stvaramo prilike i da se, kada ih nemamo, za njih borimo zajedno. Imamo svoj jezik, svoje znanje, svoju zemlju, svoje nebo i svoje porodice, pa zašto onda da se ne borimo da ovdje imamo i budućnost, i ona je naša?”*

Priredila: Selma Imamović

# Sportski angažman

## Adele Petrović

Da u porodici Fondacije Hastor imamo samo najuspješnije stipendistice i stipendiste, potvrđuje nam primjer naše četrnaestogodišnje Adele Petrović koja dolazi iz Tuzle. Adela je učenica IX razreda Osnovne škole „Miladije“, a zbog velike ljubavi prema psihologiji svoj daljnji obrazovni put želi nastaviti kroz srednju medicinsku školu, a kasnije i fakultet istog usmjerjenja, kako bi stekla zvanje psihologa. U njen uspjeh ne možemo sumnjati, s obzirom na to da je već devet godina odlična učenica s prosjekom 5.0 te je naš, ali i veliki ponos svoje škole. Svoje ciljeve postavlja ambiciozno i visoko te ih uz konstantan rad i zalaganje vrlo dosljedno i ostvaruje, čemu svjedoči i njen uspjeh na polju glume. Adela na glumu gleda kao na hobi i razonodu, kao i veliku ljubav kojoj posvećuje iznimnu pažnju.

**Na Kanskom festivalu u Francuskoj se našla kao glavna glumica u kratkometražnom filmu, a imali smo je priliku gledati i na našem Sarajevo film festivalu.**

Za sebe kaže da je od onih koji se žele okušati na raznim poljima, pa je prije dvije godine započela svoj put u školi plesa, gdje je bila vrlo uspješna, redovno osvajajući prva mjesta, ali kako kaže, tu se nije pronašla, pa je svoju energiju usmjerila prema svojoj najvećoj strasti – odbojci, što je, sudeći prema velikom i zaista brzom napredovanju, more u kojem želi usidriti svoje lađe. Kako nije željela biti teret roditeljima u tom smislu,



Adela je svoje treninge nastojala plaćati uspjehom, gdje kao pomoć stupa Fondacija Hastor, koja je od postanka u svojim stipendistima prepoznala njihove potencijale i potpomagala ih na putu njihova uspjeha.

Kaže da će ljetu 2020. godine pamtitи zauvijek, jer je tada s osmijehom na licu i velikom željom i strašću u srcu otišla na trening i započela svoju odbjokašku priču. Ponovno kao glumica, ali u drugom filmu, Adela blista na terenu i već nakon prve utakmice prelazi u napredniju grupu svoga kluba „Smeč“ te ističe kako je upravo ta jedna utakmica bila razlog da ozbiljno počne vjerovati u sebe i svoje mogućnosti.

Za Adelu je odbjoka prilika da gradi svoj uspjeh kao dio grupe, tima i zajednice u kojoj se svi međusobno podržavaju. Navodi kako je upravo na prvoj utakmici izvela dosta spašavanja i napada te da je ista bila vjetar u leđa, koji je za nju donio puno više samopouzdanja i podstaknuo je da vjeruje u sebe i svoje sposobnosti.

Kao sportistica kojoj se zasigurno smiješi uspješna budućnost, ona svim mladim ljudima poručuje da je vrlo važno da oni sportu pridaju značaj, jer, govoreći iz vlastitog iskustva, vrijeme provedeno u sportskoj dvorani sprečava okretanje porocima današnjeg društva i pruža nešto drugaćiji pogled na život, iz jednog ljestvijeg ugla.



“

Iako zvuči kao kliše, moja poruka za stipendiste Fondacije, kao i za sve ostale mlade ljudе je da nikad ne odustaju od onoga što su naumili te da budu istrajni i uporni u onome što žele! Uloga Fondacije u mom uspjehu u školi i sportu je velika. Fondacija Hastor je nešto najbolje što mi se moglo dogoditi. Moje nade i želje su se ostvarile i na tome sam neizmjerno zahvalna. Već godinu dana, tj. otkako sam stipendista, volontiram sa svojom grupom i veoma sam zadovoljna. Bilo je dosta prilika kada su nam mentori izašli ususret i pomogli sa školskim predmetima u kojima nismo najbolji. Uvijek su nas učili novim i interesantnim stvarima te sam upoznala dosta novih osoba i ponovo se osjetila kao dio zajednice.

*Nella Petrović*



# Malim koracima ka velikim snovima

# Mirko Jozic

Do pravog i istinskog uspjeha se oduvijek dolazilo malim i sigurnim koracima, čemu svjedoči i uspjeh našeg stipendiste Mirka Jozića. Mirko je stipendista Fondacije Hastrov punih osam godina, pohađa treći razred Srednje ekonomske škole u Livnu, smjer ekonomist/programer te u planu ima upisati Kineziološki fakultet jer je, kako i sam navodi, u bliskoj vezi s njegovim najdražim zanimanjem – nogometom.

Mladost je vrijeme u kojem bi stranice naše životne knjige trebale poprimiti najljepše riječi i ukrase da bismo ih se nekad u dalekoj budućnosti, kad budemo veliki i odrasli ljudi mogli s ponosom prisjećati. Mirko stranice svoje knjige nesumnjivo već odavno inspirativno i polako ispunjava pozitivnošću i uspjehom. Na pitanje zašto baš nogomet, Mirko odgovara vrlo jezgrovito, kaže kako je tih





sat i po koliko proveđe na treningu njegov odmor od svakodnevnih briga i obaveza i dodaje kako je to vrijeme samo za njega, vrijeme kada se izolira od ostatka svijeta i posveti sebi, radeći ono što najbolje zna. Navodi kako je nogomet s vremenom postao mnogo više od treninga i obaveza, postao je odmor i rekreativna hobi te velika ljubav i strast, što Mirko smatra i najvažnijim faktorom u jednom poslu. Iako želi da se u budućnosti posveti fakultetu i onome što on sa sobom nosi, Mirko nikako ne planira odustati od nogometa nego bira fakultet koji je i više nego blizak njegovom zanimanju te uz to vrlo zanimljiv i izazovan.

Kaže se da nas kao djecu ka velikim stazama vode najprije naši roditelji, a kasnije učitelji, nastavnici i profesori. Jedan od njih bio je i Mirkov vodič ka jednoj od najvećih staza kojima je kročio još kao dječak, nadajući se da će na kraju staze stajati ostvaren njegov san.

*„Nogomet sam krenuo trenirati na nagovor jednog mog profesora koji je u to vrijeme bio tajnik lokalnog kluba.*

*Naravno da me nogomet privlačio i ranije, jer sam uvijek želio biti bliže društvu i okolini nego društvenim mrežama i tehnologiji. Dosta truda ulažem u nogomet, jer se nadam da će se jednog dana u budućnosti njime baviti i profesionalno.“*

Mirkova priča o počecima u nogometu je zaista zanimljiva i impresivna, kaže kako je dvije godine bio "želja" Širokog Brijega, jer je bio zapažen na međusobnim susretima, a tadašnji trener omladinskih BIH kategorija ili, kako ga Mirko naziva, ikona Premijer lige, Wagner je rekao:

*„Ovog dečka mi dovedite.“*

Nakon dvije godine je otisao na probu u Široki Brijeg s planom da ostane pet dana. Vidjevši njegov talent, ponudili su mu da ostane na utakmici. Iako je konkurenčija u njegovoj grupi bila vrlo jaka, Mirko ulazi u tim i igra utakmicu.

Uprkos značajnom uspjehu, zbog finansijskih razloga, ipak se na kraju vratio u svoj matični klub da niže uspjehe i strpljivo čeka drugu i zasigurno bolju priliku. Govorio nam je i o utakmici koju pamti i na koju je najponosniji, pa nam je objasnio i zašto.

*„Kao utakmicu na koju sam najponosniji izdvajam onu gdje sam dao prvi go za seniorsku ekipu. Tada sam imao 16 godina i bio sam jedan od najmlađih igrača u seniorskom nogometu.*

*Utakmica mi je ostala duboko urezana u sjećanje, najmlađi, prvijenac, kilometri pretrčani, dosta oduzetih lopti i na kraju pobjeda. Sezonu za vrijeme te utakmice sam bio ujedno i drugi najbolji strijelac s 5 postignutih pogodaka.*





*Velika čar je kad sa svega 16 navršenih godina postigneš go, a oko tebe sve već iskusni igrači koji su godinama tu i nastupaju za svoje klubove.*

Veliki uspjesi nikada nisu postizani bez žrtve i odricanja. Mladost u kojoj imamo vremena i izbora napretek je vrijeme kad pravimo one odluke koje kreiraju dalje staze našeg života koje su često trnovite i neprohodne, ali kakvog bi smisla bilo da je drugačije? Mladi ljudi su oni na kojima stoje stubovi svijeta, pa je važno da i oni sami budu čvrsti i odlučni u svojim izborima. Na pitanje šta poručuje mладим ljudima, Mirko odgovara kako je vrlo važno da se mladi razvijaju u zdravom okruženju, baveći se sportom ili vanjskim aktivnostima, jer je ipak mnogo ljepše da smo u prirodi na svježem zraku, okruženi prijateljima nego da boravimo za računarima i sličnim tehnologijama koje nam stvaraju bespotrebnu ovisnost.

Dodaje kako je sport nešto predivno, može se živjeti i voljeti, ali se njime izuzetno teško baviti, jer ako mu nismo posvećeni, onda je to samo rekreacija. U njegovom dugogodišnjem bavljenju nogometom nije nedostajalo ni nagrada, ali Mirko kaže kako se ne vezuje suviše za te materijalne stvari.

Njemu je, kako navodi, stalo do prijateljstava i iskustava koje je stekao u ovih 6 godina, a nagrade su tu samo kao podsjetnik da treba još više i upornije da radi i trenira težeći, pritom, većim i značajnijim uspjesima. Kao jedno utočište, podršku i prijateljsku kuću vidi i Fondaciju Hastor i kaže kako je ona učiteljica koja nesobično pomaže djeci u njihovom obrazovanju, razvoju i napretku.

*„Sa svojom grupom redovno volontiram i uživam u radu s njima, jer smo skoro svi u užem krugu prijatelja, pa bude dosta zanimljivo i ugodno za raditi.“*

Za kraj Mirko ostavlja vrlo upečatljivu poruku za mlade stipendiste Fondacije Hastor:

***Moja poruka stipendistima je da nastave marljivo učiti i raditi na svom obrazovanju, jer danas bez škole skoro da nemamo ni identitet. Teško da nešto može otvoriti razna vrata kao što to mogu škola i obrazovanje.***

Privedila: Almina Šabanović



*Gdje riječi ne vrijede, muzika progovara*

## Alek Isaković

Student je II ciklusa studija na Muzičkoj akademiji u Sarajevu na Odsjeku za dirigovanje. Rođen je 1998. godine u Sarajevu. Prije upisa na Muzičku akademiju, istovremeno je završio Prvu bošnjačku gimnaziju Sarajevo i Srednju muzičku školu Sarajevo na Odsjeku za violončelo. Tokom školovanja učestvovao je na takmičenjima učenika i studenata muzike FBiH na kojima je osvojio 6 nagrada (3 prve i 3 treće), kao i u brojnim projektima, poput opere Hasanaginica s kojom je učestvovao na Danima bh. kulture u Austriji (Vels) te Danima bh. kulture u Turskoj (Istanbul), kao i na festivalu Bihaćko ljeto. Bio je stalni učesnik kulturne manifestacije Didakovi dani, kao član orkestra i kao solist. Prvi ciklus studija okončava najvišom ocjenom te je i dobitnik priznanja Zlatna značka Univerziteta u Sarajevu.

Kao dirigent je nastupao u Tuzli s orkestrom Muzičke akademije, dirigujući Koncert za klavir i orkestar br. 11 u F-duru, W. A. Mozarta te u Narodnom pozorištu Sarajevo održavši debitantski nastup s orkestrom Sarajevske filharmonije, dirigujući Simfoniju br. 4 u c-molu Franza Schuberta. Od 2017. godine je član Omladinskog orkestra MuzikArt s kojima od tada redovno nastupa na novogodišnjim koncertima ispred sarajevske Katedrale pod sponzorstvom Grada Sarajeva, a 2019. godine i na otvaranju Evropskog olimpijskog festivala mladih (EYOF). Angažovan je kao dirigent mješovitog hora Camerata Slovenica pri Slovenskom društvu „Cankar“ u Sarajevu s kojim niže zapažene nastupe po BiH i Sloveniji i izdvaja nedavnu zlatnu medalju iz oktobra 2020. koju je hor pod njegovim rukovodstvom osvojio na 19. horskom festivalu



Majske muzičke svečanosti u Bijeljini. Već godinu dana je student demonstrator na Odsjeku za dirigovanje te još uvek vrši tu dužnost. Alek kaže da se ljubav prema muzici rodila još od malih nogu, pošto dolazi iz porodice muzičara.

*„Za razliku od mnoge djece, meni je nekako prirodno bilo otići u Narodno pozorište na operu, dramu ili neki koncert. Želju za upisom u osnovnu muzičku školu, a kasnije i srednju, sam sam izrazio, niko me nije prisilio na to, jednostavno sam osjetio da me taj pravac zove. Ipak, nisam želio ostati djelimično uskraćen po pitanju opšteg obrazovanja, stoga sam upisao i gimnaziju, također svojevoljno.“*

Želja za dirigovanjem se postepeno gradila i tokom čitavog srednjoškolskog obrazovanja bila mu je negdje u podsvijesti. Navodi da je razlog tome što je kroz mnoge saradnje s različitim orkestrama i dirigentima shvatio da nikad ne bi mogao profesionalno svirati violončelo u orkestru, jer za svaku kompoziciju ima drugačije viđenje od onog koje dirigent predstavi. Drugačije, ali svoje. Tada je kaže, shvatio da jedini način da ostvari mogućnost da i sam prenese svoja viđenja nekog određenog djela koje se radi, jeste da se profesionalno bavi dirigovanjem.

*„Ispostavilo se kao najbolji mogući korak koji sam mogao uraditi. Kao violončelist sam borio vječitu bitku s destruktivnom tremom, koja je nastajala upravo iz brige da li će moći u potpunosti, perfektno, interpretirati djelo tačno onako kako sam zamislio i nervirao se kad ne bih. Kao dirigent, tu treme nikad nemam. Iz današnje tačke gledišta rekao bih da ne mislim da bih se ičim mogao drugim baviti profesionalno osim dirigovanjem. To sam ja, jednostavno živim muziku. Čak i kad odem na neki koncert, najčešće ne mogu mirno da sjedim zato što svaku notu, svaku frazu, doživljavam duboko lično i unutar sebe, kao da teče kroz krvotok. Malo nezahvalno za opisati, ali doista je skoro na nivou duhovnog, stoga mi je besmisleno kad neko ko se profesionalno bavi muzikom kaže da ne vjeruje ni u šta duhovno. Smatram da je cilj svakog kvalitetnog umjetničkog djela iz svake grane umjetnosti (ne sudeći o tome što predstavlja kvalitetno) da u čovjeku probudi osjećaj katarze. Ako nema katarze, ako ste otišli s tog koncerta, filma ili od te slike, knjige kao potpuno isti čovjek, ili se niste dovoljno prepustili tom djelu ili je ono samo po sebi upitnog kvaliteta.“*





Odnos truda i talenta je uvijek nezahvalna tema među umjetnicima, ali veoma kratko, iako se skoro sve može nadoknadi radom, pogotovo u tehničkim naukama, u umjetnosti je zaista potrebno to nešto, taj neki faktor X da bi pojedina individua zaista postala umjetnik u pravom smislu te riječi. Postoje ljudi koji su svojim radom tehničku stranu doveli do perfekcije, ali se to onda najčešće na kraju svede na šturu, tehnički savršenu reprodukciju, bez imalo umjetničke dubine. Najčešće, ne uvijek; od svakog pravila postoje i izuzeci.

Što se tiče budućnosti, Alek kaže da bi volio ostati u svojoj zemlji radeći posao za koji se školuje, a to je dirigovati profesionalnim orkestrom. Nakon završetka studija zainteresovan je otvoriti put i inostranoj saradnji i kontaktima i na taj način pridonijeti kulturi i umjetnosti u BiH.

*„U našem regionu, ne samo državi, umjetnost postaje marginalna i toliko nebitna stvar, pogotovo u posljednje*



*stanje da smatram da se svi trebamo zabrinuti; stanje gdje se jedna od najznačajnijih kulturnih institucija, Muzička akademija u Sarajevu, ponižava dodijeljenim sredstvima na javnom pozivu za dodjelu sredstava iz oblasti kulture. Ovakva kulturna politika koja traje već 25 godina dovodi u pitanje opstanak umjetničke muzike. Vlasti ne razumiju, ali i odbijaju da razumiju da postoji i muzika koja nema komercijalnu/religijsku/političku/ideološku funkciju, već jedino estetsku (ali zašto ograničiti ovdje samo na muziku, kompletarna umjetnost je u istoj situaciji). I to ne bilo kakvu estetsku funkciju, već onu koja je tekovina civilizacije već stoljećima. Dakle, ne pričamo ovdje o nečemu što nosi neki novi val vrijednosti, već o nečemu što vjekovima služi duhovnoj, moralnoj, empatičkoj, pa ako ćemo već, i intelektualnoj nadgradnji. Zapitajmo se kakav je moral, empatija i intelekt današnjeg stanovništva te ima li to ikakve veze s onim što ljudi zvučno konzumiraju?“*



Za Fondaciju Hastor Alek dodaje:

**„Smatram da naša Fondacija upravo ohrabruje ljudе koji imaju potrebu da se suprotstave negativnim aspektima društva današnjice i pokušavaju da se njihov glas čuje i nešto vrijedi, kako bi tim glasom mogli nešto promijeniti.**

**Ovim putem moram reći da mi je bila zaista velika čast u januaru ove godine postati dio jedne velike porodice Fondacije Hastor, jer zaista pruža opcije i mogućnosti svakog vidi napretka, dakle, najmanje mislim na finansijsku podršku, iako im se i na tome mora odati jedno veliko priznanje, ali najviše na tome kako kroz svoja druženja (nažalost prekinuta uživo već mjesecima zbog epidemije) uči svoje stipendiste kako da postanu bolji ljudi u svojoj okolini i prema samima sebi.“**



# Irena Karamehmedović

Iz Sarajeva stipendistica je naše fondacije već petu godinu. Putem muzike krenula je veoma rano, sa svega 2 godine, kada je s tetkom počela pjevati tadašnje popularne dječije pjesmice.

Kroz nekoliko godina se upisala u nižu muzičku školu na Ilidži, koju je završila na Odsjeku za gitaru.

**„Na kraju osnovne škole, kada je većina mojih vršnjaka imala nedoumice oko izbora srednje škole, ja sam bez ikakvih dilema izabrala Srednju muzičku školu Sarajevo, gdje sam 2010. godine završila Teoretski odsjek.**

**Odmah po završetku upisujem Muzičku akademiju u Sarajevu, gdje stičem dvije diplome: bachelor muzičke teorije i pedagogije i bachelor muzikologije.“**

Tokom školovanja radila je i bila učesnik na mnogim značajnim projektima i festivalima poput Sarajevo International Guitar Festival, Majske muzičke svečanosti, kreativne radionice Podijelimo znanje i drugima te je dugi niz godina radila na koncertnoj sezoni Muzičke akademije. Pjevala je u interreligijskom horu Pontanima s kojim je išla na mnoge turneje, kao i Etnoakademiku, a duži period je bila urednik časopisa Modus Musicus. Trenutno je na master studiju na oba smjera te privatno radi kao nastavnik gitare i klavira.

**„Ne mogu reći da je bio neki specifičan trenutak u kojem sam odlučila da je muzika ono čime se želim baviti. Moj izbor je bio sastavljen od više malih trenutaka, dobrih mentorâ i njihovog načina prenošenja znanja, čiste ljubavi, talenta, kao i rada i upornosti.“**



*„Nikada se nisam smatrala pretjerano talentovanom za muziku. Talent je za mene bio samo djelić slagalice koji je u određenoj mjeri bio prisutan, ali to nikada nisam uzimala zdravo za gotovo, jer sam znala da talent bez radne etike, jednostavno, ne vrijedi.“*

Ireninu radnu etiku je primijetila i Fondacija Hastor te je od 2016. godine naš ponosni volonter. Svoj prvi samostalni susret s djecom imala je upravo u sklopu volontiranja. Već iduće godine dodijeljena je kao mentor studentu sa oštećenjem vida, Emrahu Tepiću, s kojim volontera i dan-danas.

*„Značaj rada sa djecom se zaista ne može opisati.“*

Kada izabrete posao nastavnika morate se naoružati dobrim raspoloženjem, beskrajnim strpljenjem, voljom i željom da barem djelić tog znanja koje imate prenesete tim mladim osobama. Tada ostavljate po strani sve diplome i sve edukacije, jer djeca imaju specifičan pogled na svijet. Njima nije bitno koliko ste obrazovani, bitan im je osjećaj koji će imati u vašem prisustvu, poštovanje koje im dajete, nove zanimljive stvari i ne očekujete nemoguće. Irena kaže da je oduvijek bila radoholičar i teški organizator, stoga je kod nje sve unaprijed isplanirano i nikada joj nije „previše“ posla, jer zaista uživa u radu i striktno se drži onoga što je isplanirala.

*„Da ste me pitali prije godinu dana ‘Kako vidiš svoju budućnost?’, rekla bih da će sigurno napredovati iz godine u godinu i sticati nova znanja (s obzirom na to da čovjek uči sve dok je živ), možda si bolje posložiti život i obaveze, više putovati, pronaći više vremena za svoje bližnje i, kao uvijek, uživati u svojoj profesiji. Naravno, to bi bio odgovor prije godinu dana kada niko od nas nije ni razmišljao da ćemo živjeti u vrijeme pandemije. U ovim momentima kada je sve stalo, čovjek shvati koliko je mali pred nekim stvarima te želi ono što je zaista najbitnije, a to je zdravlje svojim bližnjima i sebi.“*

Čestitamo Aleku i Ireni na njihovim brojnim uspjesima te im želimo mnogo sreće u svim budućim projektima i poslu koji s toliko ljubavi obavljaju.

*„Volontiranje je tokom godina postalo sastavni dio mene. Istina jeste da je ovo moj prvi susret s bilo kakvim vidom volontiranja, a kada odem iz Fondacije sigurna sam da će nastaviti stopama humanosti, jer su upravo humanost i suošjećanje glavne osobine koje dobar čovjek posjeduje, a Fondacija Hastor se trudi da to pobudi u svima nama.“*

Priredila: Nejla Komar



# E-MAIL:

## *Kako ispravno koristiti ovu nezaobilaznu komunikacijsku platformu?*

Danas je nemoguće zamisliti dan bez upotrebe e-maila. Bilo da se radi o srednjoškolcu, studentu, uposleniku ili kompaniji, ovaj vid komunikacije je nezaobilazan.

Općepoznato je da je ova komunikacija prije pandemije COVID-19 služila samo jednom dijelu korisnika, ali je sada njegova upotreba uveliko prevazišla nivo profesionalne komunikacije, s obzirom na to da e-mail poštu koristi većina obrazovnih institucija. Zbog velike važnosti koju ova platforma ima danas u komunikaciji, neophodno je poznavati neka osnovna nepisana pravila kako bi naša komunikacija sa sagovornikom bila optimalnog kvaliteta.

Sigurno ste se nekada susreli s različitim mailovima za koje baš i niste bili sigurni ko je pošiljalac, ko je primatelj, ili su bili nejasne i neprofesionalne strukture. Redakcija Fondacije Hastor je svojim vjernim čitateljima i čitateljkama odlučila ukazati na važnost pravilne upotrebe e-maila. U nastavku vam donosimo prvi dio korisnih savjeta.

### **ODABERI PRAVI WEBMAIL SERVIS ZA SEBE!**

Danas se u Bosni i Hercegovini najčešće upotrebljavaju dva webmail servisa: Gmail i Outlook. Oba servisa pružaju uglavnom istu uslugu – slanje i primanje pošte. Međutim, postoje razlike u tome šta vam nude ove platforme i šta je ono

Postoje, naravno, i drugi e-mail servisi, kao što su: Yahoo! Mail, ProtonMail, AOL, Zoho, iCloud Mail, GMX Mail, Mozilla Thunderbird te brojni drugi koji imaju jedinstvene karakteristike o kojima možete pronaći naći više informacija internet pretraživanjem.

Neki korisnici smatraju da je interfejs jednostavniji na Gmail-u, neki na Outlook-u. Važnu ulogu također može igrati i historija korištenja (šta duže koristite), ponudene opcije (sortiranje pošte, brisanje, arhiviranje), cijena upotrebe (da li je platforma besplatna ili ne), sigurnost vaših mailova, kvalitet korisničke podrške, te povezanost s drugim aplikacijama (kalendar, neki cloud, npr. Google Drive i OneDrive).

Prije kreiranja vaše e-mail adrese, istražite šta vam željeni servis nudi kako bi vama komunikacija i organizacija mailova bila lakša.

### **KORISTI SVOJE IME I PREZIME PRILIKOM KREIRANJA E-MAIL ADRESE!**

E-mail adresa je danas jako važna za poslovnu komunikaciju, ali je povezana i s brojnim drugim servisima i aplikacijama, što čini promjenu e-mail adrese mnogo komplikovanijim procesom.



Kako se ne biste doveli u situaciju da za novi posao, apliciranje za stipendiju ili neku drugu formalnu proceduru morate mijenjati vašu e-mail adresu, izbjegavajte kreiranje nejasnih, šaljivih, ili uvredljivih adresa, poput navedenih:

[guns\\_and\\_roses666@gmail.com](mailto:guns_and_roses666@gmail.com)  
[tvoja.ljepotica@outlook.com](mailto:tvoja.ljepotica@outlook.com)  
[balkanboy@hotmail.com](mailto:balkanboy@hotmail.com)  
[student\\_informatike@yahoo.co](mailto:student_informatike@yahoo.co)  
[ime77892prezime@hotmail.com](mailto:ime77892prezime@hotmail.com)

Ovo su samo neki od primjera kako ne treba kreirati e-mail adresu. Posljednji primjer pokazuje kako ne kreirati mail s imenom i prezimenom.

Optimalni oblici su vaše ime i prezime + domena. Ukoliko je željena adresa zauzeta, pokušajte promijeniti domenu na sljedeći način:

[ime.prezime@outlook.com](mailto:ime.prezime@outlook.com)  
[prezime.ime@gmail.com](mailto:prezime.ime@gmail.com)  
[ime\\_preszime@hotmail.com](mailto:ime_preszime@hotmail.com)  
[prezime\\_ime@yahoo.com](mailto:prezime_ime@yahoo.com)  
[imeprezime@outlook.com](mailto:imeprezime@outlook.com)  
[prezimeime@gmail.com](mailto:prezimeime@gmail.com)

Dodatni savjet: ukoliko vam željeni webmail servis ovo ipak ne dozvoljava, pokušajte jednostavno napraviti račun na nekom drugom servisu.

## OBAVEZNO NAVEDI PREDMET MAILA!

Da li ste ikada dobili mail s (no subject) dijelom? Ukoliko je odgovor da, vjero-vatno ste se zapitali kakav je to mogao biti mail te je jedini način da to provjerite da isti i otvorite.

Međutim, ovo ne samo da vas ili osobu s druge strane može usporiti, nego vas može i učiniti neprofesionalnim. Pokažite jasno primaocu zbog čega ga kontaktirate kako bi vam mogao odgovoriti u što skorijem roku, ali i da bi

ukoliko očekuje baš vaš mail) mogao znati da je očekivani mail pristigao. Također, mailovi bez naslova lako završe u neželjenoj (spam) pošti ili u smeću (junk mail).

## NAPRAVI POTPIS S KONTAKT PODACIMA!

Ovo je jedna dodatna beneficija koja pokazuje vašu privatnost, a kreira se za svega nekoliko minuta.



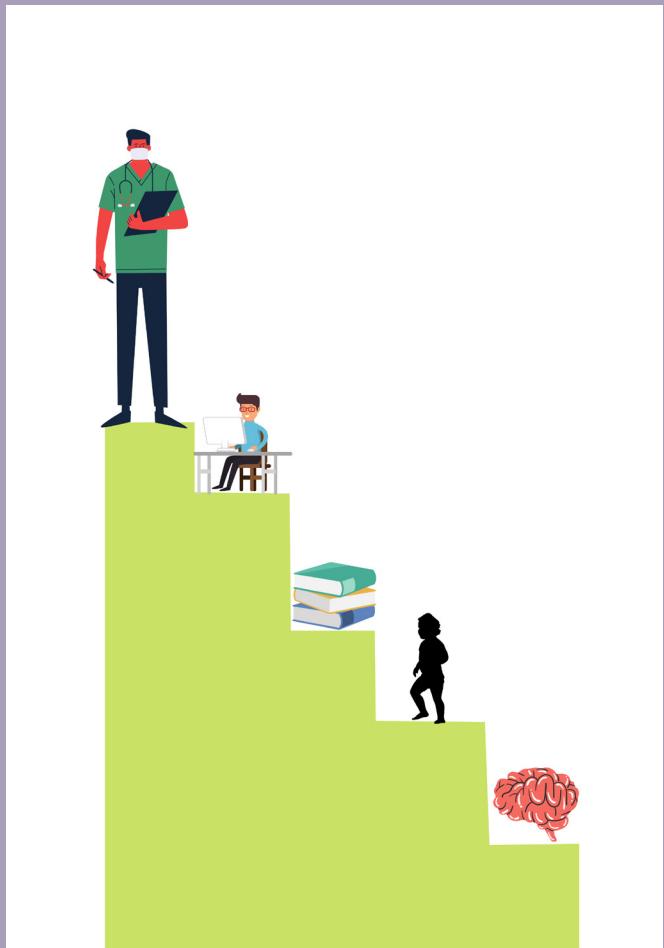
**Ovo su neke informacije koje je poželjno staviti u potpis:**

- × Ime i prezime
- Struka/radna pozicija/studij
- × Naziv univerziteta/  
kompanije
- × Vašu e-mail adresu  
(može poslužiti kao link za  
odgovor)
- × Broj telefona (osoba  
može odabrati da Vas  
nazove, što je nekada i  
bolja opcija od maila)
- × Fotografija ili logo  
univerziteta/kompanije.

Osim što će osvježiti izgled  
maila, pokazat će i vašu  
ličnu notu, kao i to da vam  
je stalo do toga kakav utisak  
ostavljate primatelju.



# Život u doba korone



## Adna Abazović

Stepenice nam predstavljaju životni put, jer, kao što znamo: ništa nam ne može doći preko noći, niti se mogu neki teži ciljevi tako brzo dostignuti. Na prvu stepenicu sam stavila ilustraciju mozga; šta nam to on predstavlja? Mozak predstavlja naše razmišljanje i naš prvi korak ka uspjehu. Kako bismo sami sebe učinili sretnima, prvo treba da razjasnimo u vlastitim mislima šta je ono što želimo. Na drugu stepenicu sam postavila dijete, koje predstavlja određivanje vlastite ličnosti, tj. spoznaju o onome čime se želimo baviti i o poslu koji će najviše doprinijeti zajednici i našem zadovoljstvu.

*Na trećoj stepenici se nalaze knjige. Zbog čega su knjige važne u postizanju ciljeva? One nam omogućuju da proširimo vlastite poglede, razmišljanje i stavove o datim temama. U knjigama možemo pronaći mnogo dobrih savjeta, koji će nam pomoći da uspijemo u onome što smo postavili kao cilj na prvoj stepenici.*

*Na četvrtoj stepenici je osoba za računarnom. Šta to konkretno predstavlja? Računar je neka sredina našeg cilja, s obzirom na to da počinjemo detaljno istraživati o onome što smo zamislili, ali on istovremeno predstavlja i početak ostvarivanja naših želja.*

*Na samom kraju se nalazi doktor s maskom za lice, koji predstavlja uspjeh. Doktor je onaj koji nam u ovoj situaciji najviše pomaže i svojim radom doprinosi zajednici, kako bismo se svih osjećali najbolje i najzdravije. Maska predstavlja doba koronavirusa, u kojem ne treba da odustajemo od naših želja i ciljeva, jer ona nije ta koja zaustavlja vrijeme niti dešavanja u našem životu. S druge strane, fascikla u ruci ne označava mito i korupciju, nego znanje koje smo stekli tokom svih stepenica i ponosno predstavlja naše zalaganje i trud.*

*Želim svima poručiti da nas koronavirus ne može promijeniti, nego smo mi ti koji sebe mijenjamo. Ukoliko budemo razmišljali o tome šta ovaj virus može donijeti, nećemo se osjećati prijatno, ali ako razmislimo šta nam mogu donijeti naš trud i kreativnost tokom izolacije, onda ćemo se osjećati bolje i težit ćemo ka ostvarenju naših ciljeva, a ne promjeni vanjske situacije, na koju ne možemo direktno utjecati. Ostanite mi zdravi i čuvajte se. I zapamtite: spoljašnja situacija ne može utjecati na nas, osim ako joj mi to dozvolimo.*

Adna Abazović

# „Filter Bubble“ – Znate li šta je i zašto je važno da znate da postoji?

Tipičan je dan, pregledamo svoje omiljene web-stranice, vijesti, kako domaće tako i strane. Dok čitamo članke, najbolje dijelimo s prijateljima i „sljedbenicima“ istomišljenicima, možda dodamo i komentar. Listamo Facebook, Instagram i Twitter-feedove da vidimo šta i drugi ljudi dijele.

**Vrlo rijetko ili skoro nikada ne sjednemo i odlučimo se informisati o određenoj temi.**

Umjesto toga, uzimamo naše telefone u ruke dok čekamo u redu, sjedimo u autobusu ili se borimo s nesanicom tražeći neki oblik zabave.

Svako naše lajkanje, komentarisanje i dijeljenje na društvenim mrežama se čini tako bezopasnim, ali mnogi od nas nisu informisani ili su čak nezainteresovani za ono što utječe na to što vidimo na mreži i kako sadržaj zauzvrat utječe na nas, a to neznanje ima svoje posljedice.

Filter bubble, pojam koji je osmislio internetski aktivist Eli Pariser, stanje je intelektualne izolacije koje navodno može proizaći iz personalizovanih pretraživanja kada algoritam web-stranice selektivno „pogodi“ koje bi informacije korisnik želio vidjeti na temelju podataka o korisniku kao što su lokacija, historija kucanja i pretraživanja, sve što „lajkamo“ i na čemu se najviše zadržavamo.



Na osnovu toga procjenjuju što je ono što bi moglo da nas interesuje i zatim nam se baš to i prikazuje – jer je cilj društvenih mreža da se na njima što duže zadržimo.

**Kao rezultat toga, korisnici se odvajaju od informacija koje se ne slažu s njihovim gledištima, učinkovito ih izolirajući u vlastite kulturne ili ideološke balone.**



Izbori koji su napravili ti algoritmi nisu transparentni. Tako se stvara jedan „filter balon“ u kojem se nalazi sve ono što nam se sviđa, a izvan njega je sve ono što se ne poklapa s našim online ponašanjem.

## Ne zvuči tako loše, no da li je zaista dobro?

Definitivno ima svoju lošu stranu. Smanjuje mogućnost da saznamo nešto novo i drugačije od onoga što već znamo.

**Ako dva pojedinca, svaki sa svog telefona, ukucaju isti pojam u Google-pretraživač, neće dobiti iste rezultate.**

Primjeri su Googleovi rezultati personalizovanog pretraživanja i Facebookov personalizovani tok vijesti. Efekat Filter Bubble-a može imati negativne implikacije na građanski diskurs: rezultati američkih predsjedničkih izbora 2016. povezani su s utjecajem platformi društvenih medija kao što su Twitter i Facebook i kao rezultat doveli su u pitanje učinke fenomena "filtrirajućih balona" na korisnika, izloženost lažnim vijestima i echo-komorama, potaknuvši novi interes za taj pojam s mnogima koji su zabrinuti da taj fenomen može našteti pogoršavajući učinke dezinformacija.

Internet je zamišljen kao prozor s prostranim pogledom u svijet, mjesto gdje upoznajemo najrazličitije ljudi, s najrazličitijim stavovima. Umjesto toga, zbog ovog fenomena, pretvara se u mjesto gdje čujemo sopstveni echo.

Zbog ovoga je važno da se informišemo i iz drugih izvora osim interneta i da budemo svjesni da početne strane naših društvenih mreža i rezultati pretraživanja nisu objektivni nego su skrojeni baš za nas te da internet nije mjesto gdje možemo lako da dođemo do informacija

s različitim mišljenjima, pa da na osnovu toga formiramo svoje stavove. Internet nije nepristrasan!

**(Tehnologija kao što su društveni mediji)**

**„... omogućuje vam da kročite s istomišljenicima, tako da se ne miješate, ne dijelite i ne razumijete druge tačke gledišta...“**

**Super je važno. Ispostavilo se da je to veći problem nego što bih ja, ili mnogi drugi, očekivali.“**

**Bill Gates**

Priredila: Nejla Komar





# Kemil Bekteši

Neko je jednom davno kazao da su za uspjeh najvažniji želja i uporan rad. Kad se to dvoje sjedini, on postaje neizostavan. Mi dodajemo da je za uspjeh potrebna ljubav prema onome što se radi. Tek tada, kada se u smjesu načinjenu od želje i upornog rada doda ljubav, nastaju čuda. Da uz malo želje, upornog rada i ljubavi nas-

taju čuda svjedoči i Kemil Bekteši koji je ovog novembra ponio laskavu titulu stipendiste mjeseca. Ne tako davno, Kemil je diplomirao na Odsjeku za slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu nakon čega svoj put nastavlja u istom smjeru i na master studiju. Iz ovih sitnih detalja o njegovoj biografiji možemo zaključiti da je Kemil već odavno sva svoja jedra usmjerio ka umjetnosti, no zanimaju ga i druge, sa slikarstvom naizgled nepovezive, okosnice koje vrlo vještoto komponira i u svoja djela.

*„Iako sam slikar, moj pristup je poprilično multimedijalan, pa u svom stvaralaštvu, kroz medij slikarstva, skulpture, asambleže i instalacije, propitujem društvenu problematiku, ne samo Bosne i Hercegovine već i cijelog Balkana. Zanimaju me pitanja transhistorijskih odnosa tradicije i konteksta iste u savremenom dobu. Govorim o sadašnjosti koja je destilat prošlosti, o našoj historiji i kulturi te kako se one percipiraju i tretiraju u okviru te sadašnjice. U mojim radovima implementiraju se savremeni elementi u vidu komentara. Spajajući klasične, tradicionalne i lokalne sa savremenim, sintetičkim i globalnim likovnim materijalima i tehnikama, propitujem i alternativnu likovnu semantiku i leksiku tradicionalnog prikaza i sadržaja. Umjetnost i kultura ostavljene su svima nama na čuvanje. Ja se pitam kako i koliko ih čuvamo.“*

Istina je da taj poseban zadatak treba da bude amanet mladim ljudima koji će, zahvaljujući svojoj kreativnosti i maštovitosti, znati na najbolji način eksponirati tu našu dragocjenost. Kao jedan od istaknutih predstavnika čete mladih ljudi naše zemlje, Kemil ovaj zadatak čuvanja, njegovanja, pa i eksponiranja umjetnosti i kulture doživljava vrlo ozbiljno, čemu svjedoče i njegova interesovanja i uspjesi. Inspiriran legendom „poljubi da prođe“, s kojom svako od nas živi od djetinjstva, gdje majka svoje povrijedeno dijete ljubi



da njegova bol što prije prođe, Kemil kreira instalaciju s istim nazivom – „Poljubi da prođe“, koja je osvanula i zasjala na zidovima Nacionalne galerije Bosne i Hercegovine.

*„S obzirom na to da Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine za mene, a vjerujem i za mnoge druge, predstavlja korijen i dragulj naše kulture, kako likovne tako i opće, u ovom kontekstu ona boluje, a mi ljubimo.“*

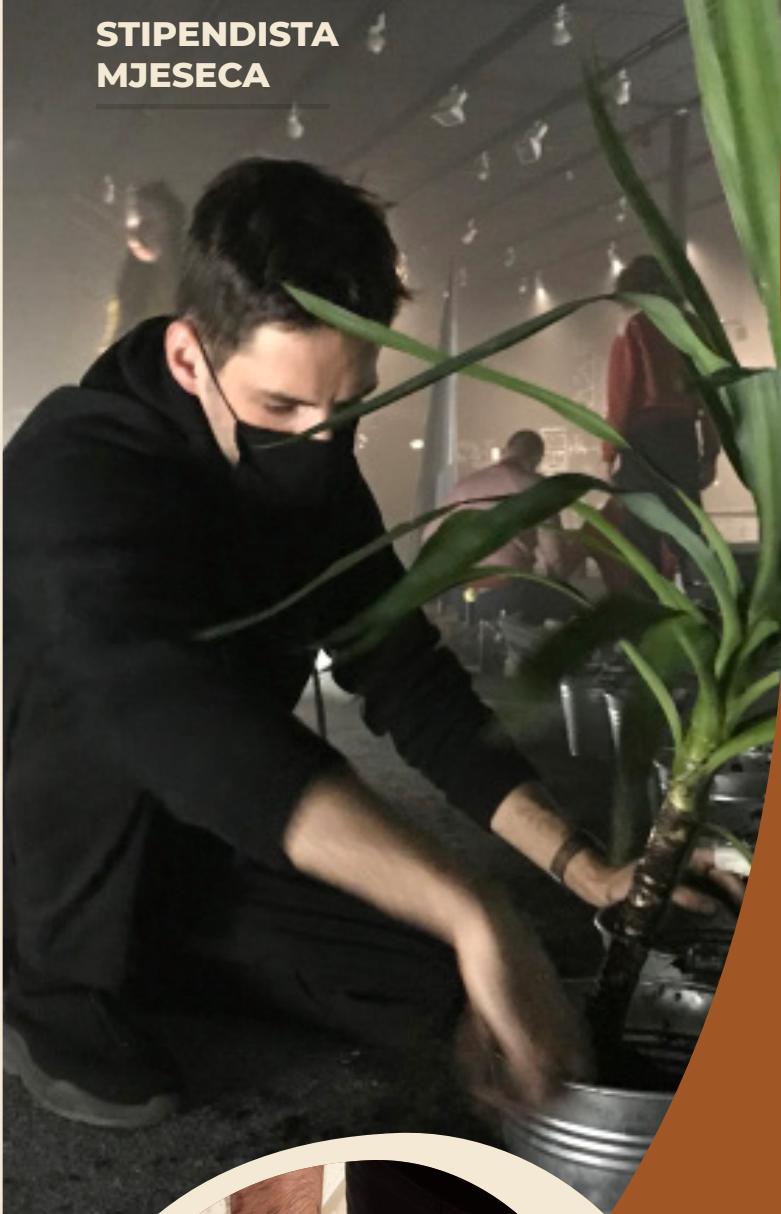
Kad umjetnikove misli postanu riječi ili, u ovom slučaju, djelo, nastaje čarobni svijet značenja do kojeg treba doprijeti snagama vlastitoga doživljaja i viđenja, no najbolji odgovor na pitanje šta je pisac htio reći može dati samo on. Kemilov put od ideje do realizacije spomenute instalacije bio je dug te, kako i sam kaže, trebalo je proći vremena dok nije došao onaj pravi trenutak da ova ideja ugleda svjetlo dana. Instalacija je, u dogovoru s kustosima Umjetničke galerije, sačinjena od pleksiglasa koji je obojen te isprintanog teksta na pleksiju. Osim svoje temeljne ideje da nam bude podsjetnik da čuvamo i volimo kulturu i umjetnost onako kako majka voli i čuva svoje dijete, Kemil ističe da ova instalacija ima još jednu vrlo značajnu poruku.

*„U posljednje vrijeme u javnosti se sve češće pojavljuju vijesti o tome da Ministarstvo kulture i sporta baš i ne brine o kulturi. Smanjivanje ili čak totalno*

*Ova ironična metafora u vidu intervencije na fasadi Nacionalne galerije, poziva sve prolaznike, posjetioce i one kojima je stalo do kulture Bosne i Hercegovine da priđu i udije se ljekoviti poljubac, jednom, dva puta ili koliko god puta je potrebno da ozdravi, da živi.*

*uskraćivanje budžeta institucijama kao što su Umjetnička galerija, Zemaljski i Historijski muzej Bosne i Hercegovine postaje sve učestalija praksa nadležnih. Iz tog razloga, ova instalacija je u neku ruku apel ne samo nadležnim već i građanima Sarajeva da pomognu kulturi Bosne i Hercegovine. Ona ima za cilj dizanje svijesti o situaciji u kojoj se nalazi naša kultura danas.“*





Al Pacino je jednom prilikom kazao kako se u umjetnosti traži istina. Ovakvim doživljajem svoga rada i njegova predstavljanja Kemil, kao mladi bosanskohercegovački umjetnik, potvrđuje istinitost ovih riječi. Način na koji ima i traži inspiraciju poseban je, drugačiji za svakog

umjetnika, no za mnoge umjetnike to je prosto osjećaj koji s vremena na vrijeme dolazi i odlazi, pa Kemil navodi kako tu i nema ustaljenog pravila – inspiracija je ta koja traži umjetnika, a ne umjetnik nju. Pravi umjetnik se nikada ne ograničava i ne zatvara svoje vidike, baš naprotiv, on čitav život nastoji proširiti svoja znanja i iskustva. Kemil svoja znanja i iskustva svakodnevno proširuje na raznim poljima, a nedavno se našao i na zanimljivom performansu u galerijskom prostoru Historijskog muzeja. Performans nosi naziv „Partitura #1 – Deset baleta (oscilacije)“ i transformiran je kroz koncept belgijskog umjetnika Thomasa Steyarta.

*„Zajedno s kolegicom Adnom Muslijom izvodio sam performans pod nazivom “Presađivanje (eng. Rerooting)” koji dovodi u pitanje pojam identiteta, nečije porijeklo i mjesto pripadnosti. Problematizira migracije i postavlja pitanja – možemo li znati ko smo ako ne znamo odakle dolazimo? Čine li nas korijeni? Možemo li napraviti svoje korijene? Performans je trajao 10 sati, a svaki sat je dolazilo do smjene između Adne i mene. Ispred sebe smo imali 7 metalnih saksija i jednu veliku biljku. Tu biljku repetitivno presađujemo iz saksije u saksiju sve dok ona ne ostane bez svojih korijena. Biti dio ovakvog projekta je izuzetna čast te jedno neponovljivo iskustvo koje ću zasigurno pamtiti.“*

Osim aktivnog angažmana na polju kulture i umjetnosti, Kemil je od januara ove godine aktivran i u okviru naše fondacije, te navodi kako mu je zadovoljstvo vidjeti da Fondacija podržava mlade ljudе koji imaju ambicije i pomaže im u ostvarenju ciljeva koje su sebi zadali.

*„Drago mi je da sam dio grupe ljudi koji svojim radom i trudom svakodnevno inspiriraju i omogućavaju bolju budućnost. Također, iskazujem zahvalnost Fondaciji na povjerenju i podršci. Smatram da negativnim stavovima ne postižemo ništa, pa je iz tog razloga moja poruka u biti jednostavna – ne plašite se da imate svoje mišljenje, budite vrijedni i pozitivni!“*



# RAM

je, po definiciji, radna memorija računara. U Bosni i Hercegovini „radna memorija“ su upravo proaktivni i marljivi mlađi ljudi koji su svojim djelovanjem primjer društva koje naša država treba. Kroz ovu rubriku predstaviti ćemo aktivne mlade stipendiste Fondacije Hastor koji pored volontiranja rade i fenomenalne stvari te na taj način predstavljaju Fondaciju u najboljem svjetlu!

## Kenan Alispahić

Kenan je student treće godine Pravnog fakulteta Univerziteta u Zenici:

„Rođen sam još u prošlom vijeku, davne 1998. u skromnoj porodici, u jednom selu nadomak Zenice. Odatle seže sva moja priča, od prve riječi preko prvog koraka, pa sve do studijskih dana kada počinjem učiti zanat sudije i aktiviste koji promiče vrijednosti filantropije, humanizma i patriotizma.“

Istiće kako Fondacija Hastor, čiji je stipendista već pet godina, aktivno doprinosi njegovom razvoju kroz finansijsku i moralnu podršku njegovim idejama. Za Kenana, patriotism je čovjekoljublje te se zato trudi da u okolini u kojoj živi stvara i djeluje na način koji maksimalno

doprinosi procesima razvoja, pomirenja, jedinstva te kreiranja šansi za poduzetništvo zbog jednog jednostavnog razloga – da građani Bosne i Hercegovine ne bi bili građani drugog i trećeg reda u vlastitoj državi.

„Trudim se dati šansu, saslušati i sagledati stvari iz svakog ugla te predložiti politiku koja će biti sveobuhvatna i bez štetnih posljedica.“

Bio je aktivan u nizu nevladinih organizacija i još kao osnovnoškolac realizirao je omladinske emisije dijelom na FTV, a većinski na RTV Zenica te svoju aktivnost intenzivnije nastavlja i kroz srednju školu. Angažiran je kao voditelj svih smotri u okviru obrazovanja. Eko forum omogućio je Kenanu da promovira pravo na zdrav





život i zdravu sredinu, a kroz razne učeničke mreže, čiji je član bio za vrijeme srednjoškolskog obrazovanja, potaknuo je mnogobrojne projekte zaštite učeničkih prava, reorganizacije inkluzivnog procesa u saradnji s Ministarstvom obrazovanja, ali i ukidanju nameta koji dolaze iz džepova učenika i roditelja.

*„Takvo iskustvo me izuzetno rano gurnulo u svijet odraslih u kojem se i dan-danas teško snalazim. Previše smo iskrivili temeljne vrijednosti, krive principe postavili za ciljeve, a naša borba nerijetko ide nauštrb opće dobrobiti, što ja baš tako i ne doživljavam. Osnovna premla mi je raditi za dobrobit drugih, tek tada spoznajem svoju vrijednost i mogućnost da budem promjena koju želim vidjeti u svijetu.“*

Najponosniji je kada prođe „svojom mahalom“, svojim gradom, svjetla obraza i uzdignute glave, prepoznatljiv po mnogobrojnim realiziranim projektima.

Uvijek podržava svoju generaciju, što pokazuje i učešće na protestima studenata za bezuvjetni prelazak na godinu.

*„Najprepoznatljivija borba mi je ona institucionalna koju još iščekujem, a to je liječenje bolesne djece iz budžeta. U toj borbi se gubi mnogo, od „prijatelja“ do vlastitih resursa, ali gubitak mi je lakše podnijeti nego kajanje da nisam uradio ništa.“*

Kenan navodi kako su mladi ljudi izuzetno bitni za našu zemlju, ali tvrdi i da ih nema i da se ne bore.

Zbog toga se on zalaže za ukidanje iskustva kao uvjeta za zaposlenje i uvođenje programa osposobljavanja kao prakse za svakog srednjoškolca i studenta nakon završenog obrazovanja.

*„Novi princip pokušavam ugraditi i uspijeva mi kroz mlađe naraštaje. Idemo se pokrenuti i raditi, ne za našu nego za dobrobit naše djece. Svaki dan ponesi kanticu zemlje na jedno mjesto – za života ćeš izgraditi planinu. Koliko god život bio surov i grub, dužni smo prema sebi biti najbolji, a ujedno i odgovorni prema zajednici u kojoj stvaramo.“*

Sa svojih 6 učenika iz okvira Fondacije i mentorstva potaknuo je mnoge stvari, pogotovo za vrijeme izolacije, kako bi shvatili značaj zdravlja, slobode i života. Sadili su „stabla ljubavi“, radili humanitarno-odgovorni rad za vrijeme pandemije, kreirali događaje, čistili izletište i u svemu tome, kaže Kenan, bili ljudi.

*„Dosada je šejtanski posao i njoj kod nas nema mjesta. Svaki momenat treba da bude ispunjen i svaki moment*

**Ništa ne dolazi samo!**





*treba da bude u korist nas i naše zajednice, a to i jeste cilj Fondacije – samosvjesni lideri i formirani humanisti. Za našu domovinu!“*

Za sebe kaže da je jako aktivan i da se radom i zalaganjem trudi prebroditi svu tjeskobu koju nameću okolnosti. S ciljem da se s mališanima kliže i ljudi na igralištu, ostao je razočaran stanjem u kojem se igralište nalazi – puno grafita i poruka kojima tu nije mjesto. S kolegicom i mentoricom Aminom Okanović riješio je da njihov prioritet bude saniranje i dezinfekcija dječjih igrališta.

*„Živim tu sa svojim komšijama i ono što zadesi njih ni mene ne može zaobići.*

*Jednostavno, jedni se oslanjam na druge, takvi želim i da su naši mališani.*

*Uredju, dodite i idemo to praktično raditi. Klizište, golo područje – tu idemo saditi šumu, tzv. stabla ljubavi. Kada budete imali djecu, dovedite ih ovdje neka i oni posade svoje do vašeg stabla, pokažimo im da mlađi vrijede, idemo pokupiti tuđe otpatke, očistiti naše Smetove (izletište). U toku čitave te akcije nije nedostajalo smijeha, igre, šale, učenja kroz igru.“*

Ipak, za društvenu odgovornost neophodno je „udariti dobre temelje“, a nekada je dovoljna samo jedna knjiga da pokrene ono najbolje u nama.

*„Knjiga učitelja Rame me nadahnula i odlučio sam je zahtijevati za sve svoje mališane kao obavezno štivo, štivo ljudskosti i humanizma koje me dalje ‘uputilo’ na naše mališane koji nemaju roditelje (SOS), pa sam za njih odlučio načiniti prijatelje od naših volontera i štićenika – penfriend, jer je prijateljstvo veza koja ostaje za sva vremena. Trudim se biti temeljit i pravedan, a gdje ćete veće pravednosti od one da spajate ljudi, budite živote i radite za opću dobrobit i još, zarad toga, trpite strašne nepravde i devijacije...“*

Kako su mlađi s kojima Kenan radi ili, kako ih on naziva, njegovi „pilići“ sada već odrasli, uskoro će ih pripremati za rad na jednom štandu, gdje će imati priliku zaraditi novac, naučiti kako ga cijeniti, spoznati kako je za stjecanje novca neophodno uložiti vrijeme te bolje razumjeti ljudi koji izuzetno teško žive.

*„To se na papiru ne može pojasniti, ali iskustvo i direktni rad su vredniji od tona teorije i ponovo ćemo insistirati na konekcijama, ovaj put lokalnim (s obzirom na pandemiju). Ko hoće nađe način, ko neće nađe izgovor. Inspiriši. Vjeruj.“*

Priredila: Una Karabeg

**Budi nekom  
siguran oslonac,  
i jak vjetar  
u ledja!**





# Volontiranje u lokalnoj zajednici



Almina  
Kutlovac



Belma  
Gutlić



Azra  
Becirović





*Mahir  
Salkanović*



*Nejla  
Graho*



*Amina  
Okanović*



*Nadira  
Hrncić*



*Merima  
Sarajlić*



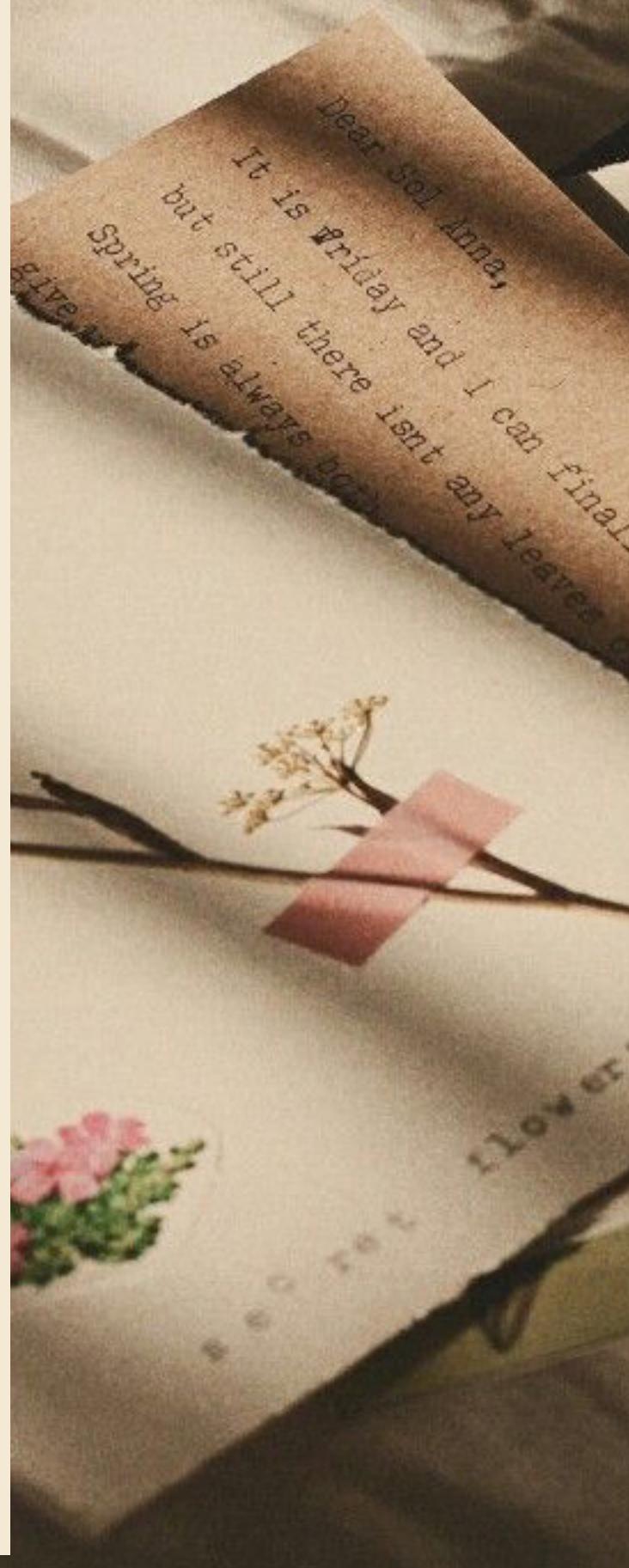
Draga Fondacijo Hastor,

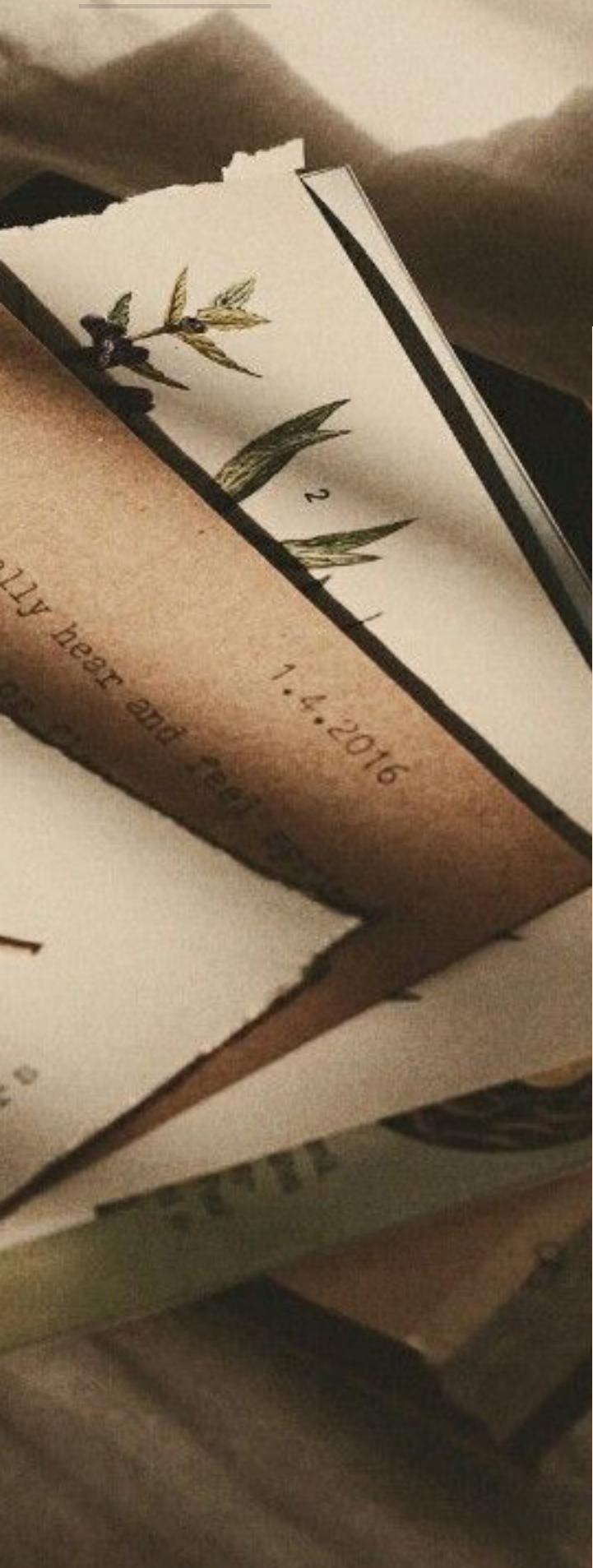
javljam se s jednom veoma važnom informacijom, sretna i tužna u isto vrijeme. Naime, zvanično sam počela da radim. Kako već rekoh, sretna sam, jer je to posao koji sam željela, ali sam u isto vrijeme i tužna, jer zbog mog ugovora o radu znam da ne mogu biti stipendista Fondacije.

Kroz proteklu godinu stekla sam puno prijatelja i na tome sam vam zahvalna. Naučila sam puno od mojih učenica i kolegica mentorica. Puno puta sam vas spominjala, kako na razgovoru za ovaj posao, tako i na intervjuu za stručnu praksu koju sam obavljala u Coca-Coli ove godine. Tada sam shvatila koliko pravi ljudi cijene prave vrijednosti i gledaju pozitivno na moj doprinos zajednici kroz moj volonterski angažman u Fondaciji. S druge strane, ove godine sam bila najbolji student na fakultetu i ova stipendija je bila motivacija da moj projekat bude izvanredan te da budem primjer učenicama s kojima radim, pa sam upisala sve desetke, iskreno se nadajući da ću i vas učiniti ponosnim i na neki način se "odužiti" za vašu podršku! Sretna sam što sam bila dio ovog pozitivnog tima i porodice Hastor. Probuldili ste kreativnu stranu mene kroz sve zanimljive zadatke i teme koje sam spremala za sastanke. S vama sam učila, razvijala se i stekla veoma lijepa poznanstva.

Ne postoje riječi kojima mogu iskazati zahvalnost za sve što radite za nas. Želim još da kažem da možete računati na mene u bilo kojem trenutku te da ću se rado odazvati na poziv moje drage Fondacije Hastor šta god bilo u pitanju!

S poštovanjem,  
Amra Dedić





*Poštovani,*

*moje ime je Vahida Velić, dolazim iz Donjeg Vakufa i bila sam stipendistica Fondacije Hastor sedam godina. Pišem Vam ovo pismo kako bih Vas obavijestila da sam uspješno odbranila svoj magistarski rad na temu „Prijedlog redizajna mehanizma koljena HKAFO ortoze“ i time, nakon diplomiranog inžinjera, stekla zvanje magistrice mašinstva.*

*Svoj uspjeh vidim i kao rezultat višegodišnje podrške koju sam dobijala od Vas, koji ste bili tu da me učite kako kroz pomaganje drugima pomažemo sebi i svome razvoju. Zahvaljujući Vama i Vašoj bezuvjetnoj i nesebičnoj podršci, uspjela sam ostvariti svoj cilj. Vašim primjerom ste me naučili vrijednosti ma koje su nažalost rijetke, ali izuzetno važne i dragocjene. Bili ste moj veliki oslonac bez kojeg bi moj put akademskog obrazovanja bio znatno otežan.*

*Hvala Vam za sve ono čemu ste me naučili tokom ovih sedam godina u kojima sam bila stipendista; kroz volontiranja i mjesecne sastanke stjecala sam znanja, iskustva, ali i prijatelje za cijeli život. Hvala Vam što postojite i što ste motivacija mladim ljudima da se trude i napreduju. Želim Vam puno uspjeha i sreće u daljem radu!*

*Srdačno Vas pozdravljam,  
Vahida Velić*



# Ponovo je novembar...

*Novembar hladni,  
Ovaj ili davnii...*

*Ranim mrazom oči obojene  
U snove moje donese krišom*

*I evo, još sanjam.*

*Postojiš li negdje  
Daleko od okna moga prozora?*

*Ja te osjetim  
Kako jutarnjim povjetarcem miluješ moje hladne ruke  
I vidim te  
U tračku lika koji u zoru ostavljaš na mojim rijećima.*

*Ja te čujem  
Dok neprohodnim stazama u rime odlaziš  
I slutim te  
U zlaćanim bojama punog mjeseca.*

*A tebe nema...*

*Ni u sabah,  
Ni u akšam.*

*Nijedna kiša te nije donijela u svome mirisu,  
Niti si se skrivaš iza one magle što nadvila se nad moja čekanja.*

*Hej, moje nedosanjano  
Koje zvijezde noćas pokrivaju tvoje dlanove?*

*Gdje god da snivaš  
Mirno snivaj...*

*Samo me ne budi.*

*Javili su jutros na radiju  
Ponovo je novembar.*

Nedžma Latić

FONDACIJA HASTOR

REDAKCIJA

GRAFIČKI DIZAJN

Bulevar Meše Selimovića 16,  
Sarajevo  
033 774 789  
033 774 823  
fondacija@hastor.ba

Maida Husnić  
Almina Šabanović  
Selma Imamović  
Una Karabeg  
Nejla Komar  
Emra Kulo

Ana Miljević  
Kemil Bekteši